

AK Parti ile On Yıl-1: AK Parti'yi Doğuran Şartlar

"De ki: bu benim yolumdur. Bir basinet üzere Allah'a
davet ederim; ben ve bana uyanlar da."
(12 Yusuf 108)

Burhanettin CAN

Giriş

Bu yazı serisinde bu gün söy-
lenecek olan birçok şey, çok
önceden ön görülerek, değişik ve-
silelerle yazıldı ve söylendi. Bu-
nun özellikle bilinmesinde fayda
vardır.

Aile içi değerlendirmeler her
zaman sorunlu olmuştur. Değer-
lendirmelerde kullanılacak dil ne
kadar önemli ise, muhatapların
yazılıp söylenenlerle ilgili tutum,
tavır ve davranışları da o kadar
önemlidir. Müslüman camianın
belli bir kesimi, bu noktada farklı
düşünmekte, yapılan hataları gör-
memeye, söylememeye eğilimli
olmaktadır. Çifte standart kul-
lanma alışkanlıkları vardır. "Ya
Ömer seni eğri kılıçlarımızla dü-
zeltiriz." diyen sahabe neslinin
bu tavrını ilke edinip propaganda
yapanlar, iktidar olduklarında,
düzeltmeyi bir tarafa bırakarak
yanlışlıkların, kötülüklerin dahi
söylenmesine tahammül edemez
olmuşlardır. Bu RP, MHP, AKP
iktidar dönemlerinde, genellikle,
hep aynı olmuştur. Hatastızhık, ta-
hammülsüzlük ve kibir sanki ikti-

darda olmanın genel bir davranış
özelligidir.

Refah Partisi'nin yerel yöne-
timleri ezici bir çoğunlukla kazan-
dığı yıllara (1994) geri döndüğü-
müzde, ilk iki yıl, halka hizmetin,
şeffaflığın, halka saygının ve değer
vermenin şahikası idi. İkinci yılın
sonuna doğru işlerde ters giden
bir şeyler olmaya, acayip kokular
(makam tutkusu, mal tutkusu,
rüşvet, yolsuzluk), en alt sevi-
yede bile olsa, gelmeye başlamıştı.
Güçle yeni tanışan kadrolar, gü-
cün cazibesine kapılıp çok daha
vahim işler yapabiliyorlar endişesi
ile 1996 yılının sonunda, Umrân
dergisinde, "Refah Partisi'ni Bek-
leyen Tehlikeler" ana başlığı al-
tında, bir yazı serisi kaleme almış-
tık. Yazı serisinin üç ana boyutu
vardı: 1. İlkesizlik, 2. Dünyevi-
leşme, 3. Yolsuzluk. Yazı serisinin
yanlış anlaşılmalara sebebiyet ver-
memesi için, giriş kısmına, aşağı-
daki paragraf konmuştu:

"Diğer önemli bir nokta ise,
yazı serisine RP'yi Bekleyen Teh-
likeler başlığını vermemizdir. Baş-
lığı, RP'nin Yaptığı Hatalar değil
de, RP'yi Bekleyen Tehlikeler" diye

seçmemizin nedeni, yazı serisinde
ifade olunan hataların henüz
vuku bulmamış olmasıdır. Vuku
bulma ihtimali vardır. Türkiye'nin
sorunlarıyla karşı karşıya bulunan
RP yöneticileri bu sorunlar altında
bunalarak bu konulara yeterince
dikkat edememiş olabilirler. Bu
açıdan, bu yazı serisi, bir uyarı
görevini ifa etmektedir."

"Bu yazı serisinde olayların
akışına bakılarak, geleceğe dö-
nük muhtemel vuku bulabilecek
bazı oluşumlara dikkat çekilmek
istenmiş, alınabilecek tedbirler or-
taya konulmuştur. Bu yazı serisi,
RP'nin eleştirisi değildir. RP'nin
değerlendirilmesi ayrı bir çalışma
konusudur." (1-5)

"Refah Partisi'ni Bekleyen Teh-
likeler" yazı serisinde böyle bir
not yer almış olmasına rağmen,
yazı serisinin dikkat çekmek is-
tediği noktalara bakmayıp, çok
ağır ithamların yapıldığını burada
hatırlatmakta fayda vardır. "AK
Parti ile On Yıl" yazı serisinde,
olumluların yanı sıra olumsuzluk-
lardan bahsettiğimizde de, benzer
bir tehlikenin var olabileceğini
düşünmekteyiz. Bunu bilerek

bu yazı serisini kaleme almamız, İslâm'a, milletimize ve ümmetimize karşı olan sorumluluk duygusunun bir sonucudur. Bugün kızanlar ya da kösenler, yarın amacımızın ne olduğunu daha iyi anlayacaklardır.

On yıl boyunca Müslüman hareketler, ne kazandılar ve ne kaybettiler? Buna karşılık Sistem, ne kazandı ve ne kaybetti? Bu karşılaştırmaların yapılması, tarihi bir zorunluluk olup aynı zamanda da gelecek nesillere karşı tarihi bir görevdir. Bazıları hoşumuza gidecek bazıları da hoşumuza gitmeyecektir. Önemli olan hoşumuza gidenlerle kendimizi avutma yerine, hoşumuza gitmeyenlerin niçin, neden ve nasıl meydana geldiğini sorgulayıp gerekli dersleri çıkarabilmek ve oradan doğru çözümler üretebilmektir.

Sonuç itibarıyla AK Parti ile on yıl bizim hikâyemizdir. Eğer bir yerlerde ters giden bir şey varsa, bir şeyler yanlış yapıyorsa, sadece sorumlu ya da suçlu olan AK Parti yöneticileri olmayıp toptan Müslüman bir camidir. Çünkü yapılması gerekeni, gerektiği zamanda, gerektiği şekilde ve gerektiği üslupta ve gerektiği yerde ortaya koymamış olmalıdır.

O nedenle meseleyi bir bütün olarak ele almaya çalışacağız. Ancak elde olmayan, ulaşılmayan bilgilerden dolayı hata yapma ihtimali mevcuttur. Yapılabilecek hatalardan dolayı şimdiden özür dilemeyi, sorumluluk anlayışımızın bir gereği olarak görmekteyiz.

28 Şubat Postmodern Darbe Sürecindeki Fay Hatları

AK Parti'yi doğuran şartları ortaya koyabilmek için 1979 sonrası dünyasının genel yapısını göz önüne almamız gerekmektedir. 1979 sonrasında Türkiye yakın coğrafyasında altı büyük olay meydana gelmişti:

- 1- Türkiye'de 1980 askeri darbesi,
- 2- İran'da İslâm devrimi,
- 3- İran, Irak savaşı,
- 4- Irak'ın Kuveyt'i işgali,
- 5- Sovyetler Birliği'nin çöküşü,
- 6- Birinci Körfez operasyonu.

Sovyetler Birliği'nin çöküşü (1990) ve İran'da İslâm İnkılabı (1979) gerçekleşmesi ile uluslararası dengeler değişmiştir. Her iki olayın sonucunda, 2. Cihan savaşı sonrasında Yalta Anlaşması ile kurulan Küresel denge, paylaşım, ciddi bir krizle karşı karşıya kalmıştır. Sovyetlerin dağılması, NATO ittifakının işine gelirken;

İran İslâm Devrimi, NATO ittifakının işine gelmemiş, adeta şok etmiştir. İslâm adına yapılan bir inkılab, İslâm coğrafyasını derinden sarsarak inkılâpçı hareketlerin daha da kuvvetlenmesine sebebiyet vermiş, NATO'nun doğu kanadında ciddi bir zafiyet oluşturmuştur. Yeni güç odakları ortaya çıkarken, bölgesel çatışmalar artmıştır.

Türkiye'de milli görüş hareketinin yükselişe geçtiği bir zaman diliminde, İslâm coğrafyasının değişik bölgelerinde de İslâmi hareketler, yükseliş halindedirler. Ya iktidarlar ya da ana muhalefet partisidirler. Genel ortak özellikleri, anti Amerikan, anti Siyonist, anti kapitalist ve ülkelerindeki cari sistemlere/rejimlere karşı olmalarıdır.

28 Şubatı kapsayan zaman diliminde ülkemiz açısından dört ana tezadı (Fay Hatları) görmekteyiz:

- Uluslararası Tezatlar (fay hatları),
- Büyük Ortadoğu Coğrafyasındaki Tezatlar,
- Ulusal Tezatlar (fay hatları),
- Milli Görüş Hareketinin İç Tezatları

28 Şubat Postmodern Darbe Sürecinde Uluslararası Tezatlar (Fay Hatları)

Sovyetler sonrası dünyasında ABD, 'Tek Süper Devletli Dünya Raporu'na göre dünyanın tek hakimisi olarak karşısında rakip istememektedir (6). 1990'lı yıllarda dünyada farklı kutuplaşmalar ve güç odakları meydana gelmeye başlamış ve bunun neden olduğu

bir fay hattı haritası oluşmuştur. Bu fay hatlarını (tezatları) aşağıdaki gibi gruplandırmak mümkündür.

1. Grup: Batının iç tezatları.
2. Grup: Batı ile Rusya/Çin/ İran arasındaki tezat.
3. Grup: ABD+İsrail+İngiltere ile İran ve diğer İslâm ülkeleri arasındaki tezat.
4. Grup: ABD+İsrail+Türkiye ile İslâm ülkeleri arasındaki tezat.
5. Grup: ABD + İsrail + Türkiye+Türkî cumhuriyetler ile İran/Avrupa/ Rusya arasındaki tezat.
6. Grup: ABD+İsrail ile Türkiye arasındaki tezat.
7. Grup: Zengin ülkelerle Fakir Ülkeler arasındaki tezat.
8. Grup: Türkiye ile komşuları (Yunanistan, Güney Kıbrıs, Suriye, Irak, İran, Ermenistan, Rusya) arasındaki tezat.
9. Grup: Laik-Sektülerle Din-darlar arasındaki tezat.

28 Şubat Postmodern Darbe Sürecinde Büyük Ortadoğu Coğrafyasındaki Tezatlar (Fay Hatları)

Büyük Ortadoğu denilen İslâm Coğrafyası, dünya hâkimiyet mücadelesinde jeostratejik, jeopolitik, jeoekonomik, jeokültürel olarak son derece önemlidir. Büyük Ortadoğu coğrafyasında da Türkiye'nin jeostratejik, jeopolitik, jeoekonomik, jeokültürel önemi eşsizdir. Bu coğrafyada ABD, 'Büyük Ortadoğu Projesi'ni, İsrail ise 'Büyük İsrail Projesi'ni uygulamaya sokmaya çalışmaktaydı (6).

İsrail, bu coğrafyadaki ilişkiler ağında ciddi bir rol almaktaydı ve ABD'nin 'Stratejik Bir Ortağı'ydı. Ortadoğu'nun şekillenmesinde ABD ve İsrail birlikte hareket etmekteydi. İsrail, dini temellere oturtulmuş bir devlet olup 'Nil'den Fırat'a Kadar' olan coğrafyayı kendi mülkü olarak görmektedir (Tevrat, Tekvin,15/18).

Şer eksenli ve onların yerli işbirlikçileri açısından asıl sorun, RP'nin iktidara getirilmemesi değildi; asıl sorun, Talat Halman'ın üzerinde durduğu halkın İslâmlaşması ve bir İnkılabı doğru yönelmiş olmasıydı. 28 Şubatın nirengi noktası, odak noktası bu ana olgu olmuştur. Küresel güçler açısından bunun kadar önemli olan bir nokta da, İslâm coğrafyasının her tarafında İnkılapçı Hareketlerin yükseliş durumunda olmasıydı.

İsrail'in hedefi, bölgeyi dini, mezhebi ve etnik küçük parçalara bölüp rahatça yutmaktır (6).

İran İslâm Devrimi'nin NATO ittifakını derinden etkilemesinin sebeplerinden biri, o yıllar itibarıyla Büyük Ortadoğu Coğrafyası'nda yürürlüğe sokulmaya çalışılan "Yeşil Kuşak Projesi" ile ilgili olmasından dolayıdır. Yeşil Kuşak Projesi, Sovyetlerin güneyinde yer alan İslâm ülkelerinde, "İlimli İslâm Projesi"ne uygun yönetimleri iş başına getirerek

Sovyetlerin güneye yayılmasını engellemektir. İran İslâm İnkılabı, bu projeye öldürücü bir darbe indirmiş, geçici de olsa İlimli İslâm Projesi'nin önünü kesmiştir. Bununla birlikte NATO ittifakı, İlimli İslâm Projesi'ni gündemden çıkarmamış, onu zamanla işleyerek geliştirmiş ve İran türü yapılanmaların önünü kesmek için kullanmaya başlamıştır.

NATO ittifakının birinci önceliği, İran İslâm İnkılabının Büyük Ortadoğu coğrafyasında sebebiyet vereceği değişimi engellemek olmuştur. İran'a uygulanan ve halen devam eden ambargonun ve Saddam'ın İran'a saldırılmasının sebebi budur.

1980-2000 arasında, Küresel ve Bölgesel güçlere inat, Milli Görüş hareketi Türkiye'de yükselirken Cezayir'de FIS hareketi seçimle iktidara gelmiştir. Mısır, Suriye, Afganistan, Pakistan, Malezya, Endonezya, Tunus, Sudan, Yemen, Lübnan, Filistin ve Somali'de İslâmi hareketler yükseliş halindedir. Tunus'da NAHDA hareketi, Cezayir'de FIS ve Suriye'de İhvan (Müslüman Kardeşler) hareketi, askeri operasyonlara muhatap olup on binlerce Müslüman şehit edilmiştir.

Büyük Ortadoğu coğrafyasında, o gün için ortaya çıkan fay hatlarını (tezatları) şöylece özetleyebiliriz:

1. Grup: Müslüman halkla Batı işbirlikçisi zalim yönetimler arasındaki tezat.
2. Grup: İslâmi Hareketler ile Batı işbirlikçisi zalim yönetimler arasındaki tezat.

3. Grup: İslâmi Hareketler ile NATO ittifakı arasındaki tezat.
4. Grup: İslâmi Hareketler ile İsrail arasındaki tezat.
5. Grup: Laik Sektörel Hareketlerle İslâmi Hareketler arasındaki tezat.
6. Grup: Mezhepsel İhtilaflar.
7. Grup: Etnik İhtilaflar.
8. Grup: İran ile Sünni Yönetimlerin hakim olduğu Ülkeler arasındaki tezat.
9. Grup: Türkiye ile İslâm ülkeleri arasındaki tezat.
10. Grup: İran ile İsrail Arasındaki tezat.
11. Grup: İsrail ile Filistin Arasındaki tezat.

28 Şubat Postmodern Darbe Sürecinde Ulusal Tezatlilar (Fay Hatları)

Türkiye’de 1980 Darbesi, İran İslâm İnkılabının gölgesinde yapılmış ve “İlmî İslâm Projesi”nin başlangıç uygulamasının yapıldığı bir devirdir. “Türk İslâm Sentezi”nin savunulduğu ve hatta uygulanmaya çalışıldığı bir dönemdir. Zamanında Türkiye için, “Fikri iktidarda kendisi hâkim olan bir lider” tanımlaması yapıldı. Orta öğretmeye “Din Kültürü ve Ahlak” dersinin konması 1980 darbesinin uygulamasıdır. Bir taraftan bu yapılırken diğer taraftan da Türkiye ekonomisini Küresel sisteme entegre edecek projeler uygulamaya sokulmuştur.

Tüm eski partilerin kapatılması ve Parti liderlerinin tutuklanıp siyaset yasağı getirilmesi ve 2,5 parti fikri, Türkiye’nin yeniden yapılandırılması için yapılan bir formatlama idi. Turgut Özal’ın

darbe döneminde bakan yapılması ve ardından seçimlere geçildiği bir dönemde, Kenan Evren’in ANAP aleyhine o meşhur konuşmayı yaparak ters etki prensibine göre önünü açması, belli bir projenin uygulamaya sokulmasının sonuçlarıydı.

Millî Selamet Partisi’nin Senatör adayı Turgut Özal’ın önünün açılması bir tesadüf müydü? Yoksa Türkiye’nin Küresel sisteme entegre olması için uygulanacak yapısal değişime gelebilecek tepkilerin yumuşatılabilmesi için bir tedbir miydi? Alternatifi CHP olan tüm iktidarlara, Müslüman halk ve cemaatler destek vermiş ve yaptıkları uygulamaların gelecekte neye mal olacağını hiç tartışmamışlardır.

12 Eylül 1980 darbesinin en önemli sonuçlarından biri de, İran İslâm İnkılabının Türkiye’de oluşturduğu yüksek enerjinin, Müslümanların tarihteki ihtilafları gündeme taşınarak boşaltılmış olmasıdır. Tarihte çözölemeyen ne kadar problem varsa, bu dönemde tartışmaya açılarak Müslümanların kendi içlerine kapınması sağlanmıştır. Müslümanlar bu problemleri niçin tartışmışlar ve çözüme kavuşturmadan niçin gündemden kaldırmışlardır henüz aydınlığa kavuşmamıştır. İslâmi yükselişin ivmesi düşmüş olmasına karşılık yükseliş yine de devam etmiştir.

İslâmi mücadele, genç, dinamik, yüksek tahsilli ve tecrübe kazanmış ekiplerin elinde, farklı mekânlarda eş zamanlı olarak yürütölmüştür. Millî Selamet Partisi zemininde kurulan Refah Partisi’ne yapılan saldırılar, RP’ye

İslâmi mücadelenin çok farklı renklerinin desteğini getirmiştir. Bu psikoloji altında RP, İslâmi mücadelenin Parlamento içi siyasi mücadele kanadını temsil eder hale gelmiştir.

ANAP’ın yolsuzluklarla ödeş hale gelmesi ve Turgut Özal’ın Cumhurbaşkanlığına gitmesi ve ardından DYP’nin seçimlerden birinci parti olarak çıkması ile SHP ile kurulan koalisyonun uygulamaları, bir taraftan Millî Görüş Hareketinin, diğer taraftan da Ölkücü Hareketin önünü açmıştır. Yükselen yeni iki güç bunlardır artık. Millî Görüş Hareketi, Ölkücü Hareketi nazaran daha hızlı büyüyerek 1994 yılında yerel seçimleri, 1996 yılında da merkezi seçimleri kazanmıştır. Merkezi seçimlerden birinci parti olarak çıkmış, fakat tek başına iktidar olamamıştır.

Bu süreç içerisinde, Türkiye’de meydana gelen iç tezatlilar, şu şekilde sınıflandırmak mümkündür:

A- Sistemin İç Tezatlilar

1. Grup: Sistem Partileri arasındaki tezatlilar: ANAP-DYP, DYP-DTP, DSP-CHP, ANAP-(DSP, CHP), DYP-(DSP, CHP), DYP-DEMİREL, DYP-(Sivil-Asker Bürokratlar), DYP-(İş Dünyası, Medya) arasındaki tezatlilar. Burada sivil, asker bürokratlar bir bütünü temsil olarak değil, çoğunluğu temsil anlamında kullanılmıştır.
2. Grup: Emniyetle Ordu arasındaki tezat, İstihbarat Örgütleri arasındaki tezat, Emniyetin, Ordunun, iş dünyasının, medya kuruluşlarının iç tezatlilar.

B- Müslümanlarla Sistem Arasındaki Tezatlar

1. Grup: Sistemle tüm Müslümanlar arasındaki tezat.
2. Grup: Kur'an-ı Kerim'in 230 ayetinin uygulanmasına karşı çıkan ekip (Modernist Müslümanlar, 'İlimli Müslümanlar'), Şuurlu Müslümanlar arasındaki tezat.
3. Grup: Müslüman iş adamları ile TÜSİAD arasındaki tezat.
4. Grup: İslami hareketlerle Sistem arasındaki tezat.

C- Müstaz'larla Müstekbirler Arası (Mazlumlar-Zalimler Arası) Tezat

D- Müslümanlar Arası Farklılıklar

1. Grup: Milli Görüş Hareketi ile Gülen hareketi arasındaki farklılık.
2. Grup: Tarikatlar arası farklılıklar.
3. Grup: RP ile BBP-MHP arasındaki farklılık.
4. Grup: BBP ile MHP arasındaki farklılık.
5. Grup: Müslüman cemaatler arasındaki farklılık.

Sistemde Bir Trafik Kazası: Erbakan Başbakan

Sovyetler sonrası gündeme getirilen 'Yeni Dünya Düzemi'nin Türkiye'deki asıl sorunu, halkın bilinçli bir şekilde İslam'ı bir yaşam felsefesi/tarzi olarak tercih etmeye başlamasıydı. Talat Halman, 15 Haziran 1987'de Milliyet'teki bir makalesinde bu gelişmeye, hem ulusal hem de uluslararası güçlerin dikkatini, 28 Şubat Post-modern Darbesi'nden on yıl önce çekmeye çalışmıştır:

"...Ülkemizde gelişmekte olan, ciddi boyutlara ulaşmakta olan hareket, 'irtica' dediğimiz olayların çok ötesindedir... Asıl sorun, Türkiye'nin dört bucağında, kentlerde, kasabalarda, köylerde, muazzam bir nüfus kesimini kapsayan bir İslamiyet hareketinin başlamış olmasıdır. İslamiyet'in uzak olmayan bir gelecekte halkımızın 'tek inancı, tek ülküsü, tek ideolojisi' olması kuvvetle muhtemeldir. Atatürkçülük, laiklik, milliyetçilik, belki de İslamiyetçi eylem karşısında etkisiz kalacak, bugünkü partilere egemen olan ideolojiler, İslam ideolojisinin baskısı altında eriyecektir.

Bilinçli ya da bilinçsiz milyonlarca müninden oluşan bir kitlenin hareketini durdurmak zor olur".

Halman'a göre Türkiye, bir İslam İnkılabına gebe idi. O yıllar itibarıyla ABD'deki birçok düşünce kuruluşunda yapılan özel araştırmalar da bunu teyit etmekteydi.

RP hareketi, İslami hareketlerin Parlamentoda temsilcisi gibiydi. İslami hareket, RP'den çok daha geniş kapsamlı ve büyüktü. O nedenle asıl olan tehlike RP değil, ona destek veren Müslüman halktı, İslam İnkılabı düşünce-sinde olan İslami hareketlerdi.

ABD, Türkiye'de ne İran deneyimini ne de Cezayir'deki FIS deneyimini yaşamak istemekteydi. Bu düşünce, RP'nin hem iktidara gelme biçiminde hem de iktidardan düşürülme biçiminde çok etkili olmuş; 28 Şubat Darbesinin şeklini ve muhtevasını değiştirmiştir.

O yıllarda hem ulusal, hem de uluslararası güçler, RP'nin birinci parti olarak seçimlerden çıkacağını öngörmüşlerdi. Parlamentoda, RP'nin ortak olmadığı bütün alternatif hükümet şekilleri denenmiş ve fakat başarılı olunamamıştır. Yukarıda ortaya konan fay hatlarından dolayı zorunlu olarak RP'nin önü açılmıştır. Refah-Yol iktidarı kurularak Milli Görüş Hareketi lideri rahmetli Erbakan Başbakan olmuştur. Cindoruk'un bu süreci, 'İttihat Terakki ilk defa mağlubiyet aldı. Bunun için Çiller'i affetmemiz mümkün değildir' şeklinde bir değerlendirme yapması son derece önemliydi. Bu, hem içteki hem de dıştaki rahatsızlığın boyutunun bir işaretiydi. O nedenle Erbakan Hükümeti, o yıllar itibarıyla hem Küresel sistem hem de Türkiye'deki sistem için bir trafik kazası idi. Fakat Büyük Ortadoğu Coğrafyası'nda mazlum milletler için de bir umuttu.

Şer eksenini ve onların yerli işbirlikçileri açısından asıl sorun, RP'nin iktidara getirilmemesi değildi; asıl sorun, Talat Halman'ın üzerinde durduğu halkın İslamlaşması ve bir inkılâba doğru yönelmiş olmasıydı. 28 Şubat'ın nirengi noktası, odak noktası bu ana olgu olmuştur. Küresel göçler açısından bunun kadar önemli olan bir nokta da, İslâm coğrafyasının her tarafında inkılâpçı Hareketlerin yükseliş durumunda olmuş olmasıydı.

'Başarısızlığın İslâmleştirilmesi' Projesi ve Hayal Kırıklığı

Şer ekseninin başlangıçta benimsediği ana strateji, RP'nin darbe ile engellenmesi ya da düşürülmesi değil; iktidarda başarısız kılınarak itibarsızlaştırılmasıydı. O nedenle Projenin adına 'başarısızlığın İslâmleştirilmesi' denmişti. Refah-Yol başarısız kılınacak, bunun sonucu olarak bir taşla iki kuş vurulacaktı. RP'yi iktidara taşıyan DYP tasfiye edilip merkez partisi olarak ANAP kuvvetlendirilecekti. 'Başarısızlığın İslâmleştirilmesi' projesi çerçevesinde, RP iktidarda iken halkın gözünden düşürülmüş olacaktı. Bu durumda halka, RP yöneticilerinin şahsında 'İslâm'ın çağdışı bir düşünce' olarak sorunlarını, çözemeyeceği anlatılacaktı. Ancak, Refah-Yol şaşırtmıştı. Liberal bir sistem, bir başka düşüncenin mensupları, Müslümanlar, liberallerden çok daha iyi, çok daha başarılı bir şekilde işletebilmişlerdi(7).

Refah-Yol Hükümeti, içte ve dışta büyük bir muhalefetle karşılaşmış olmasına, medya ve sivil

görünürlü örgütlerin ve de askeri bürokrasinin yoğun bombardımanına uğramış olmasına rağmen, ABD politikalarını sarsacak önemli atılımlarda bulunmuştur(8):

- Erbakan, AP ve CHP zihniyetlerinin oluşturduğu makastan Müslümanları kurtarıp onlara ayrı bir kimlik vererek onları iktidara taşımıştır. Ve Onları Türkiye'yi daha iyi yönetebileceklerine inandırmıştır.
- Batı tarafından ambargo uygulanmış olan İran'la Doğal Gaz Anlaşması yapılmıştır.
- Irak'la sınır ticareti başlatılarak Irak'a uygulanan ekonomik ambargo delinmiştir.
- D-8'ler projesi ile ilk kez Batı karşısında ayrı bir yapı oluşturulmuştur.
- 'İslâm Dınarı', 'İslâm NATO'su', 'İslâm Ortak Pazarı'nın oluşması için çalışılmıştır.
- Malezya ile helikopter projesi başlatılmıştır.
- D-8'ler ile zirai donatım uçak yapım projesi başlatılmıştır.
- Çekiç Güç'e çeki düzen verilmiştir.
- Havuz sistemiyle, ülkenin sulunması engellenmiş ve ekonomide başarılar kazanılmıştır.
- Müslüman iş adamlarının önü açılmıştır.
- Başlangıçtan beri Kürt halkından yakın ilgi ve destek görmüştür. Kürt halkının RP hareketine sevgi göstermesi, Ortadoğu'da laik bir Kürt devleti kurmak isteyen ABD ve İsrail iktidarının işine gelmemektedir.
- Faiz temelli bir sisteme karşı, faizi reddeden ve faizi bir sömürü aracı gören oluşumların

başarılı olmasını, kapitalist sistemin hoş karşılaması mümkün değildi. Faiz temeline dayanan bir sistemin başarılı olabileceğinin gösterilmesi, mevcut sistemin çökmesi, iflas etmesi, değişmesi gerektiği demektir.

- BM'nin yapısına, beş ülkenin veto hakkına sahip olmasına karşı çıkmış ve BM'nin yeniden yapılanması istenmiştir.
- Hepsinden önemlisi, ezilen, sömürülen İslâm coğrafyası için alternatif bir model ortaya konarak 'kötü örnek'(1) olmuştur.

İç ve Dış Güç Odaklarının Mevzilenişi: Sol-Alevi-Sabatayist Cunta

1946'dan itibaren Ordu içerisinde değişik renklerde cuntalar, ekipler hep var olmuştur. Bu cuntalar, dış destek alarak darbe ve muhtıralarla seçilmiş iktidarlardan düşürmüşlerdir. Genel olarak cuntaların tümü, ABD-İsrail-İngiltere'nin işbirlikçisi olmuştur. 1987'den itibaren oluşan 'Örüg ekibi' olarak isimlendirilen sol cuntanın, 28 Şubat sürecine gelindiğinde, 'Batı Çalışma Grubu' adı altında örgütlendiği ve alenileştiği görülmektedir. Bu cuntanın en belirgin özelliği, 'Sol-Alevi-Sabatayist' işbirliğine dayanmış olmasıydı. ABD-İsrail-İngiltere şer eksenini tarafından, 'Sol-Alevi-Sabatayist' cuntanın önü, gelecekte yapılacak operasyonlar için, şuurulu bir şekilde açılmıştır(9, 10). 'Sol-Alevi-Sabatayist' cunta, İsrail'le olan ilişkilerin başını çekmekte ve Erbakan'a rağmen İsrail'le askeri anlaşma yapabilmekteydi(6). 28 Şubat Darbesi

özü itibarıyla sabatayist bir darbe idi(11).

İç ve Dış Güç Odaktarının Ortak Paydası: RP'yi İktidardan Düşürmek, İslâm'ı Alternatif Olmaktan Çıkarmak

ABD-İngiltere-İsrail Şer ittifakı ile "Sol-Alevi-Sabatayist" cunta ve Tekelci Sermaye arasında, Refah-Yol'un iktidardan gitmesi, İslâmî yükselişin durdurulması, yok edilmesi ya da hedefinden saptırılması noktasında bir ortak nokta, ortak payda meydana gelmiştir. Yolları kesilmiş, menfaat birliği sağlanmıştır. Sorun, RP iktidardan nasıl düşürülecekti? Kanlı mı, kanısız mı? İşte bu noktada, içtekilerle dıştekiler arasında görüş farklılıkları, ihtilaflar vardı.

Erbakan'ın İktidardan Postmodern Darbe ile Düşürülmesi

Amerikan Kongresi'nin, "Ortadoğu Masası Şefi" Carol Migdalovitz tarafından "Toparlanamayan Türkiye'nin Politik Kriği" adlı 23 sayfalık raporda, "Ordu'nun Rolü", "Refah'ın Yükselişi", "Hükümetteki Refah", "Ordu'nun Tepkisi", "Neler Olabilir?" ve "ABD'nin Görüşleri" olmak üzere 6 ana başlıkta Türkiye, analiz edilmekteydi(12).

Rapora göre ABD, "Refah'ı istemiyor", "Refah'ın uzaklaşmasını" istiyor. Zorla uzaklaştırılmasına ise, "Refah zorla uzaklaştırılırsa, İslâmî siyaset aşırılaşabilir" endişesi ile karşı çıkıyordu. "Mevcut seçim sistemi ile Refah ilk seçimde %21 ile %30 arasında oy alacak olmasından" rahatsızdı. ABD, Türkiye'ye "bu kaostan çıkması için ya seçim sistemini değiştir-

meyi ya da başkanlık sistemine geçmeyi" teklif etmekteydi(12).

Bu rapor, yalnızca dönemin Cumhurbaşkanı ile Genelkurmay Başkanı'na verilmişti. O dönemde Demirel tarafından gerek seçim sisteminin, gerekse başkanlık sisteminin hemen tartışmaya açılması bir rastlantı değildi. Bir ABD projesiydi. İnşallah bu gün getirilmek istenen başkanlık sistemi de, ABD'nin dayatmasının bir sonucu değildir.

Yapılacak ilk seçimde %21 ile %30 arasında rey alabilecek bir RP'nin önü kesilmeliydi. General Özkasnak, 28 Şubat'ın amacının bu olduğunu, 18 Nisan 1999 seçimlerinden sonra yaptığı açıklamalarında belirtmiştir(13). Ancak, Yasemin Çongar'ın 7 Temmuz 1997 tarihli Milliyet'te "ABD, Ordu, Orakoflu" adlı yazısında yer verdiği ABD'li bir üst düzey yetkilisinin açıklamalarına göre, ordu bir bütün olarak hareket etmemekteydi. Ordunun içerisinde Türkiye-İran-Rusya-Çin eksenini savunmakta olanlar vardı. Dolayısıyla bir darbe hareketinin ne getireceği ve nasıl sonlanacağı meçhuldü. Ortaya çıkacak kargaşada, Türkiye, ayrı bir eksene kayabilirdi. ABD bu riski göze alamamaktaydı.

Diğer taraftan da ABD'ye, AB'ye, Siyonizm'e ve Türkiye'deki cari sisteme karşı olan ve kurtuluşu İslâm'da gören bir halk hareketinin gittikçe güç kazanması ile "İslâmîcî yaşı lider Erbakan'ın Türkiye'yi farklı bir eksene kaydırmasından korkulmaktaydı"(14):

"Alan Makovsky: Türkiye ilk defa, ABD hükümetinde sürekli üst düzey dikkatlerin odağı olmuştur, çünkü İslâmîcî Başbakan'ın Türkiye'yi Batı yöresinden çıkarabileceğinden korkulmuştur. Hükümetin her dahından yüksek düzeyli bürokratlar düzenli toplantılar yapmış, Türkiye'nin İslâmîcî bir yönetim altına girmesi ile ABD çıkarlarının ne olacağını değerlendirmeye çalışmışlardır... Türkiye'ye böyle çok daha üst düzeylerde odaklanılması, sık rastlanan bir şey değildir... Erbakan dönemi ve o dönemin Türkiye'nin geleceği konusunda yarattığı kaygılar, politika çevrelerinde Türkiye'nin imajını yükseltmeye yaramıştır."

ABD'nin asıl korkusu, "İslâmî Siyasetin Aşırılaşması" ile bir halk hareketinin başlamasıydı. ABD'ye göre Türkiye'deki laik çevreler, bunu göremiyor ve yanlış işler yapıyorlardı:

"Gerçekte Türkiye'nin -askerlerin ağır baskısı altındaki- laik köktenciliklerinin, RP'nin önünü kesmek için başvurdukları bu manevranın geri tepmesi ve İslâmîcî akıma desteğin artması olasılığı daha da yüksektir... Türkiye'nin geleceği ABD'yi ve öteki batılı devletleri yakından ilgilendirmektedir... Laik seçkinler, inatçı Müslümanları kendilerine düşman etmekle kalmıyor, dar görüşlü politikaları ile RP'nin saygınlığını artırırlar."(15)

Benzer endişelerle AB'de darbeye karşı çıkmaktaydı. Alman Dışişleri'nden Herr Lamers; "Sizler işleri hep kestirmeden, sertlikle çözmek yanlısınız... Oysa Kürt meselesinde de Siyasal İslâm'ın

yükselişinde de daha ince, daha gelişmiş siyasi yöntemlere ihtiyaç vardır." diyerek yeni teknikler önermekteydi(16)

Anlaşılan o ki, bu değerlendirmelerin sonucunda Türkiye'deki Sivil-Askeri cunta ikna edilerek Erbakan'ın iktidardan kanatsız bir darbe ile uzaklaştırılmasına karar verilmiştir. Askerlerin önderliğinde, yargının desteğinde ve Demirel'in koordinatörlüğünde postmodern bir darbe yapılmıştır.

Başbakanlık Takip Kurulu'nun kurucusu olarak bilinen ve 15.07.1997-08.01.1999 tarihleri arasında Başbakanlık Müsteşarlığı yapan Yaşar Yazıcıoğlu'na göre 28 Şubat süreci, 15 Ekim 1996 yılında Amerika Dışişleri Bakanlığı tarafından ABD'nin Ankara Büyükelçiliği'ne gönderilen çok gizli bir yazıyla başlatılmıştır(17).

Tehlikenin Bertaraf Edilmesi: Milli Görüş Hareketinin Bölünmesi ve/veya Saptırılması

Halkın İslamlaşmasının önünün kesilmesi, hedefin saptırılması ve sistemden kopan halkın sisteme entegrasyonun yeniden sağlanması için halkı sindirecek, moralini bozacak operasyonlara hız verilmiş 'RP'nin bölünmesi ya da 'yeni dini partileri kurulması'

sürekli gündemde tutulmuştur. Bu nedenle RP'nin kapatılması, milletvekili ve tüm yöneticilerine yasak getiren siyasal partiler yasasının 95. maddesine göre değil de, daha hafif görülen, 101/b maddesine göre gerçekleştirilmiştir. Neden?

Böyle bir yola gidilmesinin iki önemli amacı vardı: Birincisi, RP'nin halk tabanını mevcut partiler arasında paylaşmak; ikincisi ise, RP'yi bölerek yerine binden fazla partiyi kurmak, böylelikle tabanın daha kalıcı bir paylaşımını gerçekleştirmek.

Milli Görüş Hareketinin İçinde Fay Hattının Oluşması ve Derinleşmesi

Milli Görüş hareketinin kurduğu Milli Nizam, Milli Selamet ve Refah Partilerinin kapatılması, Milli Görüş kadroları içerisinde derinden gelen bir ayrışmayı, tartışmayı beraberinde getirmiştir. Milli Görüş hareketinin içerisinde ilk kez, ciddi bir Fay hattı meydana gelmiştir. RP'nin içine dönük olarak medyada yürütülen "yaşlı-geç", "ılımlı-radikal", "dinazor-geç" kampanyası, Milli Görüş hareketinin derin katmanlarında meydana gelen ayrışmayı, tahrik ederek gün yüzüne çıkarmak amaçlıydı.

RP kapatılmış yerine Fazilet Partisi(FP) kurulmuştu. Milli Görüş hareketinde FP içerisinde Erbakan'a rağmen "Gençler", "Yenilikçiler", "İlmihlar", "Yeni Oluşum" diye adlandırılan bir ekip, Abdullah Gül'ü başkan adayı olarak Necati Kutun'ın karşısına çıkarılmıştır. Her iki kesimin olaylara bakışı, olayları yorumlayışa ciddi bir şekilde farklılaşmış hatta tezada dönmüştür.

Genel merkez yanlılarının iç buralıma bakışı; sorun iç dinamiklerden dolayı değil, dış dinamiklerden dolayı ortaya çıkmıştır, şeklindedir. Kutun'ın yaptığı açıklamalar bu istikamettir(18). Genel merkez, muhalefet hareketine bu temel varsayım çerçevesinde bakmış, söylemleri de buna göre şekillenmiştir: "Parti bölünmek istiyor", 'Partinin kapatılmasını istiyorlar', 'İhraç edilmek istiyorlar', 'Disiplini bozuyorlar', 'Partiyi saptırmak istiyorlar', 'Merkez sağdaki boşluğu doldurmak istiyorlar', 'Parti için çalışmıyorlar', 'Partiye zarar veriyorlar', 'Sorunları dile getirme zamanları yanlış', 'Onlar da yönetimde idiler sorunlulukları niçin yok'... 'Erdogan'ı medya allayıp pulluyor', 'FP merkezli bir çıkış istemiyorlar', 'partiyi bombalıyorlar', 'partinin kapatılmasını istiyorlar', 'maşa olarak kullanılıyorlar', 'kendilerinde üstün mezhiyet ve him ediyorlar', 'bunlar çete', 'ya istifa edin yada susun', 'partinin içini boşaltarak büyütmek istiyorlar', 'revizyonistler', 'Özalvari düşüncelerin yeri burası değil', 'yabancılaşmayı temsil ediyorlar', 'heyin yenilikçisi', 'Hocaya vefasızlık ediyorlar', 'yaptıkları ahlaksızlık', 'Allah akül

versin', 'İçlere gidip çalışmayanlar kendi işlerine baksınlar', 'onlar arkadan eleştirirler, yüzden eleştiremezler', 'ABD'nin Gal'a', 'Demirel'in peşircisi...'

Genel merkezin bu söylemlerine karşı, yönetim karşılıklarını iddiaları ve de kullandıkları dil, genel merkezinkinden pek de farklı değildir. 'Partide lider sultas var', 'Parti içi demokrasi yok, konuşmuyoruz, tartışmıyoruz', 'Emanetçilik olmamalı', 'Hoca müdahale etmemeli', 'Parti kötü yönetiliyor', 'Politikalarda tutarsızlık var, ilkel davranılmıyor', 'Hazine yardımı yanlış kullanılıyor', 'Parti halkın şikâyetleri ile ilgilenmiyor, sadece Erbakan'ı düşünüyor', 'Partinin projeleri yok...', 'hocanın müdahaleleri partiyi bu duruma getirdi', 'Hoca dinlenmiş, karışmasın', 'partiler kara para aklama şirketleri oldular', 'Şu anda on beş önemli değildir', 'Yaşlılar parti yönetiminden çekilmeli, 65 yaş üstündekilere siyaset yasaklı konmalı', 'antika saraylarında oturmasınlar', 'kol kurur yen içinde kalmaz', 'parti kapatılıyorsa iki parti çıkarsa biz kendi partimizi kurarız', 'Hoca içeri girseydi, katiller dışarı çıkmazdı', 'Asiltürk entrikacı'.

Tarafların, o gün yüksek sesle dile getirdikleri konular, aniden ortaya çıkmış değildi. Söylenenlerin muhteva ve şiddetinden bir şuur altı olayının dışı vurumu söz konusu idi. İfadelerden; o gün yaşananların geçmişteki birikimin bir sonucu olduğu anlaşılabilir.

Geçmiş dönülp bakıldığında ise tarafların, partiyi beraber yönettiği görülmektedir. Birileri genel başkan idiyse, diğerleri genel baş-

kan yardımcısı, genel idare kurulu üyesi, grup başkanı, parti sözcüsü, teşkilatlatma başkanı idiler. Geçmişte birbirlerinden herhangi bir şikâyetleri olmadığına göre, o gün birbirlerinden, geçmişten dolayı, şikâyet etmede hangi haklılıkları olabilir? O günün meyvelerinin tohumlarını, dün kendi elleri ile birlikte atmışlardı. Niçin birbirlerini suçluyorlardı?

Genelde Müslümanlara, özde FP'ye karşı yürütülen mücadele, uluslararası bir projenin sonucu ve Yeni Dünya Düzeni'nde Müslümanlara ve Türkiye'ye biçilen rolle ilgiliydi. Hegemonyasını yıkacak ya da zayıflatacak bir halk uyanışına, ne ulusal ne de küresel burjuvazi tahammül edemezdi. Böyle bir uyanışta rol alan tüm yapı ve organizasyonlar, ya parçalanarak etkisizleştirilmeli, ya da yok edilmelidir. RP/FP'nin ve Müslümanların başına gelenler bundan dolayı idi. Nevzat Yalçıntaş, oyunun bu boyutunu görüp uyarıyordu:

"Anayasa Mahkemesi'ndeki dava uyarıyor. Partide çözülme emareleri görüldükçe de daha çok uzatılıyor. Maksat bölmek! Fazilet'i, Refah'ı, Milli Görüş Hareketi'ni, ne dersiniz deyin, ufaltıp son yapmak! Bütün bunlar Ankara'da bazı odalarda hazırlanıyor"(19)

Bunun için dönemin Yargıtay Başsavcısı Vural Savaş, FP'nin kapatılma davasında gereğini yapmıştır(20):

"Bu saatten sonra FP kapatılsa da kapatılmasa da çok önemli değil. Çünkü boluk pöçük bir Fazilet var karşımızda. FP'deki bu parçalanma, bu partiyi rejim için tehlikeli olmaktan çıkarır."

Anlaşılan o ki, FP üzerine oynanan oyun, sadece FP'lilere bırakamayacak kadar ciddi bir işti:

"Yargıtay Başsavcısı Vural Savaş'ın geçtiğimiz hafta yaptığı açıklamaya basının dikkatini çekmek için krema niyetine eklenmiş spekülasyon 'ABD'ye söz verildi' yanını çıkarın, geri kalan, oligarşinin bir kamaş, siyasetin bir kesimi, FP üzerine oyun sadece FP'lilere bırakılacak kadar gayri ciddi bir iş değildir. Çünkü iş çevrelerinin kimin önünün kesilmesini, kimin önünün açılmasını arzuladıklarını gösteriyor zaten." (21).

Milli Görüş Kadrolarında Zihniyet Farklılaşması: Milli Görüşten Merkez Sağa Yolculuk ya da "Muhatazakâr Demokratik"

Milli Görüşün yeni oluşumcularının(Gençler) önderleri, siyasi hayatta hem kendilerine yer açabilmek, hem de geldikleri hareketten ayrı olduklarını ispatlayabilmek için mazilerini inkar etmişlerdir. Mazilerinden utanmakta, yaptıkları pek çok işin yanlış olduğunu, bu yanlışlardan dolayı hareketten ayrıldıklarını ve bu yanlışları düzelterek yenilik yapmak istediklerini ısrarla söylemekteydiler:

"Milli değerler anlamında solcuyuz', 'Müslüman sol kimlik', 'ideolojik ve marjinal olmamak', 'Bizim ana ilkemiz ve FP'den kılınma noktamız gerçekçiliğimizdir', 'Bizler birey olarak dindar olmanın gayreti içindeyiz. Bunun ötesinde din temsilciliği, din partisi gibi şeyler kesinlikle yanlış', 'Dinci parti ve sadece dindarların partisi olmamak', 'Bizler ancak birey olarak dindar olabiliriz, o

“

Amaç, Türkiye'yi model ülke, model ortak yaparak İslam coğrafyasını değiştirmek ve İslam coğrafyasında jandarmalık yaptırmaktır. Amaç, Müslümanları içerdeki zalimlerin zulmünden dışarıdaki efendilerine sığdırmaktır.

On yıllık dönemde, bunların ne oranda gerçekleşip gerçekleşmediğini, bu ülkede yaşayan her Müslüman, her hareket, her yapı, her cemaat ve her parti değerlendirerek karar vermeli, kendi nefis muhasebesini yapmalıdır.

kadar, 'Dine dayalı milliyetçiliği bir kenara koymalıyız', 'Köreselleşmeye direnemezsiniz. Bunun karşılığı statükoya teslim olma- tır', 'Biz liberalizme inanıyoruz', 'Öncelikli hedefimiz ekonomi ola- cak. Çünkü, ekonomiyi düzeltici tedbir almadan vatandaş, insan hakları ile ilgili söylemlere pek aldırmıyor. Sağlıklı bir büyüme trendi yakalamadan, istediğiniz kadar demokrasi türküsü söyleyin önemli değil', 'Parti tezgahında büyüyen parti ve Erbakan'ın söy- lem ve sloganları ile yetişenler orada kaldı. Ama kendini geliştiren, eğitim gören, okuyan kesim bizim yanımıza geldi', 'Taban tepeden ilerici. FP'de taban ger- çekçi, tavun tutucu kaldı, onun için ayrılık oldu', 'Kutsal devlet olmaz diyorlar, ama kendilerinde kutsal insan var', 'Erbakan Nazi li- deri gibiydi', 'Ben Menderes-Özal misyonunu savunuyorum.', '%15 radikal oylar önemli değil, % 15'e değil %85'e iktidara talibim.', 'Varlığımız, askeri rahatlatıcak- tır', 'Partiler kapatılmak için kurulmaz'...(22-26).

Yeni oluşumcular diye isimlen- dirilen kanadın düşüncelerinde

belli bir felsefi görüşün duruluğu yoktu. Kafaları karıştıktı. 'Müslü- man solculukla' ne kast ettikleri ve bunu İslam'la nasıl irtibatlan- dırdıkları belli değildi. Keza 'Din Milliyetçiliği' de muğlak bir söy- lem olarak kafaları karıştırmak- tıydı. 'Varlığımız, askeri rahatla- tacaktır' ifadesi ile, hem yerli hem de küresel göç odaklarına 'değişt- tik' mesajı verilmek istenmişti. 'Milli Görüş gömleğini çıkardık' demiş olmaları bundandı. Daha da önemli olan, 'Menderes-Özal misyonu'nu sahiplenilmiş olma- sıydı. Bunun manası, kapitalist sistemi benimseme ve kapitalist sistemi yönetmeye talip olmak de- mekti. Son AK Parti Kongresi'nde bu zincire Mustafa Kemal ile Rah- metli Erbakan'ı da dahil etmiş- lerdir.

Merkez Sağ Denilen Çıkılmaz Sokak

Türkiye'de siyaset yapı; merkez sağ, merkez sol ve çevre partiler gibi bir dağılım göstermektedir. DP, AP, ANAP ve DYP merkez sağ partilerdir. AP, ANAP ve DYP dar-

belerden sonra kurulmuştur. Bo- tün darbeler, merkez sağ partilerin lider kadrolarının yenilenmesini beraberinde getirmiştir. 1980 son- rasında meydana gelen yapılaşma merkez sağ ve sol parçalanmıştır. Bu dağınıklık o günkü ortamda devam etmekteydi.

28 Şubat postmodern darbesi, parlamento ve siyaseti kısıp alıp etkisizleştirirken büyük bir siyasi kaosu da beraberinde getirmişti. Halkın partilerden soğumasını sağlamıştı. Anketlerde kararsız oyları %40'lara tırmanmış ol- ması, birçok kesimin iştahını ka- bartmaktaydı. Kararsızların çoğal- ması, lider kadroların yıpranması, FP'nin kapatılma davası, Ecevit'in sağlık sorunları, hem merkez sağda hem de merkez solda ye- niden yapılanmayı gündeme ge- tirmişti.

RP'nin kapatılması ile eş zamanlı olarak DYP'nin ve BHP'nin kapatıl- ması da konuşulmaya başlanmıştır. Üç parti kapatılarak halka yal- nızca ANAP işaret edilerek ANAP eksenli merkez sağ parti yeniden inşa edilmeye çalışılmıştı. Fakat bu proje tutmamıştı.

'10 yıllıkna merkeze' ('Yeni Merkez Sağ Projesi'), kitlele- rin ilgi ve sempatisini çekecek yıpranmamış isim veya isimler aranmaktaydı. FP'deki bunalım, 'Yeni Merkez Sağ Proje' açısından önemliydi. 'Yenilikçi kanat' deni- len kesim, gözlerini merkez sağa dikmiş ve merkez sağ parti olmak için kolları sıvayıp gerekli girişim- leri başlatmıştı.

...“Fazilet kapatılırsa, yeni bir parti kesin olarak gündeme gelir. Gelenekçi ağabeylerimiz yenilikçi arkadaşların partiden gitmelerini zaten bir süredir kapalı toplantılarda açıkça istiyorlar. Bu nedenle, Anayasa Mahkemesi’nden kapatma çıkarsa, ikinci parti de kesinleşmiş olur...”

...MHP’de, ANAP’ta, DYP’de gayri-memnunlar var. Onların da kurulacak yeni partiye dahil edilmesinde fayda var.”(27)

Merkez Sağ denilen çıkmaz sokak, kapitalist sistemin bir kamufajı olup 1950 yılından beri uygulamadaydı. AK Parti’nin benimsediği ‘Muhafazakâr Demokrat’ kimlik, 1950 yılından bu yana ‘sağ denen partilerin’ benimsediği bir kimlikti.

Sonuç: AK Parti’yi Doğuran Şartlar

AK Parti bir sürecin sonucu olarak doğmuş bir partidir. AK Parti, genel hatları itibarıyla, dört ana dinamiğin sonucu olarak ortaya çıkmıştır:

- 1- Refah Partisi’nin iç dinamikleri.
- 2- Ülkenin iç dinamikleri.
- 3- Büyük Ortadoğu Coğrafyası’nın iç dinamikleri.
- 4- Bölgesel ve küresel güçlerin dinamiği.

28 Şubat postmodern darbesinin amacı, sadece RP’nin iktidardan uzaklaştırılması değildi. Aynı zamanda yeni bir merkez sağ parti inşa etmekte. Bugünkü AK Parti, Büyük Satranç oyununun doğurduğu bir sistem partisidir. DP, AP, ANAP ve DYP gibi merkez sağ partidir.

28 Şubat postmodern darbesinin amacı, İnkılâpçı İslâmi hareketlerin iğdiş edilerek, ‘tehlikenin eşik seviyesinin’ altına çekilmesi, halkın umudu olmaktan çıkarılması ve de önceki darbelerde olduğu gibi, halka gerekli gözdağının verilmesi idi.

Amaç, ABD’ye, AB’ye, Siyonizme, Batı kültür ve medeniyetine, Türkiye’deki cari sisteme, faize, sömürüye, tüketime ve müstekbirlere karşı olan bu büyük yürüyüşü durdurmak ve gerisin geriye çevirmektir.

Amaç, özelleştirmeler aracılığıyla Küresel sermayenin bu ülkenin ekonomik gücünü ele geçirmesini sağlamaktır.

Amaç, sınımlı İslâm projesi çerçevesinde, Müslümanları sistemin ağırlık merkezine çekip liberalleştirmek, dünyevileştirmek ve mevcut sistemi savunmalarını sağlamaktır. İslâm’ın hayatı tatmin etmesini istemeyen bir insan unsuru meydana getirmektir.

Amaç, fakirleri, yoksulları, yetimleri ve kimsesizleri unutturarak burjuvazi yanında Müslümanlara saf tutmaktır.

Amaç, İslâm kültür ve medeniyet kavgasından vazgeçirmektir. Amaç, liberal, Batı kültür medeniyetini referans almış bir sistem, liberalizm adına, liberalizm değerlerine ve kurallarına göre namazlı, niyazlı insanlara yönetirerek meşruiyet kazandırmaktır.

Amaç, Türkiye’yi model ülke, model ortak yaparak İslâm coğrafyasını değiştirmek ve İslâm coğrafyasında jandarmalık yaptırmaktır.

Amaç, Müslümanları içerdeki zalimlerin zulmünden dışardaki efendilerine sığdırmaktır.

On yıllık dönemde, bunların ne oranda gerçekleşip gerçekleşmediğini, bu ülkede yayılan her Müslüman, her hareket, her yapı, her cemaat ve her parti değerlendirebilir karar vermeli, kendi nefis muhasebesini yapmalıdır.

Kaynaklar

- Can, B., “Halka Söndürme Operasyonları”, *Ünvan Sayı:31*, 1998.
- Can, B., RP’yi Bekleyen Tehlikeler-II: İlkesiz Ulaşma, *Ünvan Sayı: 32*, 1998.
- Can, B., RP’yi Bekleyen Tehlikeler-II: Dünyevileşme, *Ünvan Sayı: 33*, 1998.
- Can, B., RP’yi Bekleyen Tehlikeler-III: Dünyevileşme, *Ünvan Sayı: 34*, 1997.
- Can, B. RP’yi Bekleyen Tehlikeler-IV: Söi Tuzak, *Ünvan Sayı: 42*, 1997.
- Yıldırım, A., *Armagedon Türkiye-İslâm Götür Savaş*, Timaş Yay., İstanbul, 1997, s: 22, 28, 33-34, 46, 55, 83.
- Yeni Şafak, 8.2.1997, Frankfurter Allgemeine’den alıntı.
- Can, B., “Psikolojik Savaşta Yeni Bir Boyut: Tehdit”, *Ünvan*, sayı: 36, 1997.
- Koca, B., Ne Değışti?, Y. Şafak, 23.8.2000
- Akat Gazetesi, 10.6.1997. St. Petersburg Times’den alıntı.
- Çoğun, M.; Çakırak N., Atilla Hıranla çetilli komutanlar... Melli Gazete 22-23-24.03.2003.
- Donat, Y., İkt. Rapor, Melliye, 2.5.1997; Darboz Çözüm, Melliye, 3.5.1997.
- Canoğlu, Y., 28 Şubat Kışkırtıcı Türkiye RP’ ve RP, *Ünvan*, Sayı: 78.
- Makovsky, A., *Eklen Öfkeden Gelen Dünyada ABD Politikalarının Yeni Hatları*, Sabah Yayınları, s: 109, 112.
- Alpay, Ş., Yanlış Düşünce, Melliye, 9.9.1997 (9.9.1997 tarihli Chicago Tribune’den alıntı).
- Ercanli, Z., Melliye, 18.1.1998.
- UTKU, M., YENİ ŞAFAK 06.02.2007.
- Kutan, R. Akşamları Dikkat, 13.5.2000, Melliye.
- Cernat H., Pazartesi Yenilicilerin Yol Haritası, 5.1.2001, Melliye.
- Saray, V., 10.1.2001, Gazeteler
- Özgür, A. 1.4.2000, Radikal.
- Sabah gazetesi, 13.07.2001, Melliye gazetesi, 15.07.2001.
- Melliye gazetesi, 17.07.2001.
- Melliye gazetesi, 12.07.2001.
- Sanıkaya, M., Müslüman Solcular 12.07.2001 Melliye.
- Can, B., RP’de Varsanılar, *Ünvan Sayı: 79*.
- Cernat H., Pazartesi Yenilicilerin Yol Haritası, 5.1.2001, Melliye.